

REVENIREA LUI ISUS CHRISTOS

ÎNVĂȚĂTURA BIBLICĂ DESPRE ÎNTOARCEREA SA

Era odată la modă, în cercurile religioase, să spui că Isus Christos nu se va mai întoarce pe pământ. Mai există însă o mulțime de creștini practicanți care cred acest lucru. Dar, în același timp, sunt însă mulți alții care înclină să creadă că Cea de-a Doua Venire este un eveniment extrem de important. Christadelfienii au considerat întotdeauna că Întoarcerea lui Isus Christos pe pământ este foarte importantă, pentru îndeplinirea hotărârii lui Dumnezeu. Broșura de față trece în revistă învățătura biblică despre Cea de-a Doua Venire a Domnului nostru Isus Christos, împreună cu evenimentele care vor pregăti acest miracol și rațiunea Întoarcerii Lui.

Învățătura Noului Testament

Cineva a numărat referirile care s-au făcut la acest mare eveniment și s-au numărat 318 astfel de referiri! Dacă reflectați de câte ori survine termenul folosit pentru iubirea creștină, (acesta este de numai 115 ori), veți începe să realizați importanța acestui concept. De altfel, cazul nici nu este simplu, astfel că numai unul sau doi autori ai Noului Testament se referă la acest concept în scrierile lor. Tratarea acestui subiect este larg răspândită.

Isus a vorbit adesea despre Împărăția lui Dumnezeu și despre Cea De-a Doua Venire a sa. Parabolele sale, de exemplu, au fost spuse acelora care credeau că Împărăția lui Dumnezeu se va instaura de îndată. El era

asemenea unui om de neam ales care trebuia să meargă „într-o țară îndepărtată ca să-și ia o împărăție și să se întoarcă“ (Luca 19:12). Mai mult decât atât, el a vorbit despre *Venirea Fiului Omului* (exemple: Matei 24:27, 30, 37, 39, 48; 25:27; 26:64). Și când el și-a asigurat discipolii despre prezența lui alături de ei în duh, dar invizibilă, prezență „până la *sfârșitul veacului*“ (Matei 28:20), el a sugerat că ar putea apoi să fie prezent, în mod vizibil cu ei pentru totdeauna.

Testamentul apostolilor a fost la fel de simplu. Ei înțeleseseră în mod clar, cu ajutorul lui Isus cel Înviat, (în timpul celor 40 de zile înainte de urcarea sa la cer), despre Împărăția lui Dumnezeu, care va fi de fapt împărăția restaurată a lui Israel (Fapte 1:3,6). Acesta a fost principalul subiect al aparițiilor sale de după înviere, prin care toate promisiunile Vechiului Testament au fost împlinite în el (Luca 24:27). În timpul urcării sale la cer, atunci când el a fost luat din Muntele Măslinilor în nori, Dumnezeu a trimis pe îngerii Săi ca să explice:

„Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? *Acest Isus, care a fost înălțat la cer dintre voi, va veni în același fel cum l-ați văzut mergând la cer*“ (Fapte 1:11).

Prin urmare, nu este surprinzător că, atunci când apostolii au început să predice pe străzile Ierusalimului, ei au spus că Domnul lor, Isus Christos, se va întoarce pe pământ, ca împărat. Petru s-a impus în

fața ascultătorilor săi în momentul când acesta a anunțat, cu curaj, că nu este cu puțință ca mormântul să-l țină pe Isus prizonier. El a făcut aluzie la o declarație din Psalmul 110:1, folosit tot așa de Domnul Isus pentru a arăta că el va merge la cer, numai *când* inamicii lui vor fi supuși (Fapte 2:34,35). Observați câtă importanță dădea Isus, Vechiului Testament!

Dar trebuie notată, de asemenea, o chestiune de importanță majoră. Învățătura biblică nu a fost nicicând dată de dragul informării noastre, asupra a ceea ce se va întâmpla în viitor. Ea a avut și are întotdeauna o intenție mult mai profundă, aceea de a ne pregăti pe noi înșine, pentru acele evenimente care vor veni:

„Să știe bine, *deci*, toată casa lui Israel că Dumnezeu a făcut domn și Christos pe acest Isus, pe care l-ați răstignit voi. Pocăiți-vă, le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Christos, spre iertarea păcatelor voastre . . .” (Fapte 2:36,38).

Ca urmare a considerației *noastre* pentru credința biblică privitoare la Întoarcerea Domnului Isus, este necesară o cercetare a inimilor noastre.

Alte scrieri Nou Testamentare

Dar ce putem spune despre scrierile altor autori ai Noului Testament? Să cercetăm una din epistolele Noului Testament și anume Întâia epistolă a apostolului Pavel către Tesaloniceni. Observați cum el centrează întregul său mesaj pe credința întoarcerii personale, pe pământ, a Domnului:

„și să așteptați din ceruri pe Fiul Său . . . care ne scapă de mânia viitoare“ (1:10);

„cine este nădejdea, sau bucuria? . . . nu sunteți voi înaintea Domnului nostru Isus Christos, la venirea lui?“ (2:19);

„ca să vi se întărească inimile . . . la venirea Domnului nostru Isus împreună cu sfinții săi“ (3:13);

„însuși Domnul cu un strigăt . . . se va coborî din cer . . .“ (4:16);

„ . . . ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea“ (5:2);

„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru, și trupul vostru să fie întregi, fără vină, la venirea Domnului nostru Isus Christos“ (5:23).

Dacă dumneavoastră doriți, puteți încerca să extindeți această investigație. În toate epistolele Noului Testament se subliniază în mod continuu Venirea Domnului, dar aceasta este legată întotdeauna de viața creștină practică. Fiindcă Domnul vine din nou, există în viața creștinilor probleme importante, care trebuiesc tratate cu mare atenție. Același lucru este valabil și pentru noi.

Învățătura Vechiului Testament

Aceleași persoane care au numărat 318 referiri în Noul Testament, au continuat cercetarea Vechiului Testament și au descoperit 1527 de referiri similare, asupra unui eveniment intenționat de către Dumnezeu, care nu poate fi altul decât Venirea lui Christos ca Împărat. Trebuie subliniat faptul că numărul exact de referiri nu este important. Există întotdeauna loc pentru discuții și diferențe de opinii asupra pasajului ocazional. Însă este poate surprinzător pentru unii cititori să constate

că ar putea să fie de cinci ori mai multe referiri la Cea De-a Doua Venire, în Vechiul Testament, care este o parte a Bibliei care a fost neglijată în mare măsură de-a lungul anilor.

În esență, realitatea este aceasta: Noul Testament poate fi înțeles numai dacă Vechiul Testament a fost studiat cu atenție. Cele două testamente, interdependente, alcătuiesc împreună credința revelată a lui Dumnezeu. Ceea ce Vechiul Testament procește, Noul Testament îndeplinește parțial (deocamdată). Dar o mare parte din profețiile Vechiului Testament rămân încă neîndeplinite.

Să reconsiderăm aceste promisiuni ca fiind ale unui Împărat care va domni peste Împărăția lui Dumnezeu pe pământ și să-l întrebăm dacă ele se vor îndeplini vreodată:

GENEZA: „Și sămânța ta (un descendent al lui Avraam) va stăpâni poarta vrăjmașilor ei. Toate popoarele pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta . . .“ (22:17,18; vezi Fapte 3:25; Galateni 3:16).

2 SAMUEL: „Când ți se vor împlini zilele (lui David) și vei adormi împreună cu părinții tăi, Eu îți voi ridica un urmaș după tine, care va ieși din trupul tău, și-i voi întări împărăția. El este cel care va zidi Numelui Meu o casă (un templu) și voi întări pe vecie scaunul de domnie al împărăției lui“ (7:12,13).

PSALMI: „DOMNUL mi-a zis: Tu ești Fiul Meu; astăzi Te-am născut. Cere-mi și-Ți voi da popoarele de moștenire și marginile pământului în stăpânire“ (2:7,8; vezi Fapte 4:25,26);

„El (Împăratul promis) va stăpâni de la o mare la alta și de la Fluviu până la marginile pământului“ (72:6-8).

ISAIA: „Se va întâmpla în zilele din urmă, că muntele casei DOMNULUI (Templul Său) va fi întemeiat ca cel mai înalt munte (în Ierusalim) . . . și toate popoarele se vor îngărămădi spre el . . . Căci din Sion va ieși legea și din Ierusalim cuvântul DOMNULUI. El va fi Judecătorul neamurilor“ (2:2-4);

„El va face ca domnia Lui să crească și o pace fără sfârșit va da *scaunului de domnie al lui David și împărăției lui*, o va întări și o va sprijini prin judecată și cu dreptate, de acum și-n veci de veci“ (9:7).

IEREMIA: „Iată, vin zile“, zice DOMNUL, „când voi ridica lui David un Vlăstar (descendent) drept. El va împărăți, va lucra cu înțelepciune și va face dreptate și judecată în țară. În zilele Lui, Iuda va fi mântuit și Israel va locui în siguranță; și iată Numele pe care i-L vor da: DOMNUL, DREPTATEA NOASTRĂ!“ (23:5,6).

Împărăția lui Dumnezeu

În mai multe rânduri, Dumnezeu promisese că El va cârmui pământul. Împăratul va fi un urmaș atât al lui Avraam cât și al lui David (vezi Matei 1:1). El va cârmui la Ierusalim, pe tronul lui David (vezi Luca 1:31-33). Împărăția Lui va fi o împărăție a justiției și a dreptății. Aceasta va implica o educație Divină, o practicare a cultului la Templu și exercitarea puterii împărătești, pentru a restabili pacea pe pământ (vezi Apocalipsa 11:15-18).

Împărăția lui Dumnezeu a mai existat odată pe pământ. Împăratul David și urmașii săi au domnit pe tronul Împărăției Domnului (I Cronici 28:5). Cu privire la tron, nu a existat nici o explicație specială. Ceea ce a contat a fost Slujba Divină. Deoarece împărății care au urmat după David la tron au neglijat legea lui Dumnezeu, acesta și-a

după planul până la capăt. Dar, chiar atunci când profetul Ezechiel anunța sfârșitul domniei împăratului Zedechia (în 21:25-27), el promitea că Dumnezeu va restaura împărăția pe pământ „la venirea Aceluia care are drept la ea“.

Cea De-a Doua Venire a Domnului nostru Isus Christos pe pământ are să fie înțeleasă prin urmare, în opoziție cu acel puternic fundal al Vechiului Testament. Când Isus și-a început misiunea sa publică, prin anunțarea faptului că Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat (Marcu 1:15), el a spus aceluia care credeau în promisiunile Vechiului Testament, că el era Împăratul promis. Dar, Isus a reușit prima oară să obțină dreptatea personală și să o facă pe aceasta posibilă pentru alții, ca și aceștia la rândul lor să devină drepti cu Dumnezeu.

Acum este posibil pentru noi să găsim pace cu Dumnezeu, prin iertarea păcatelor noastre, prin asociere cu activitatea salvatoare a Domnului Isus. În primul rând noi trebuie să înțelegem Evanghelia, componentă a noului Testament, care include învățătura biblică despre activitatea și persoana Domnului Isus și a Împărăției, peste care el este acum Împărat. Apoi, noi trebuie să fim botezați ca și credincioși adulți în Numele său mântuitor (vezi Fapte 8:12).

Îată Împăratul tău!

Dar, de ce ar fi plăcută Cea De-a Doua Venire a Domnului? De exemplu, ar putea fi posibil să nu atingi pe cineva decât parțial și totuși să fii conștient că el există? Va fi el vizibil sau va fi invizibil? Va fi Isus acolo personal sau va fi numai o prezență spirituală? Va veni el pe pământ sau va veni numai aproape de pământ?

Isus Christos s-a ridicat din mormânt luând formă trupească. El n-a fost o creatură

spirituală invizibilă, ci o creatură care a putut fi văzută, privită și pipăită (1 Ioan 1:1; Luca 24:39,40). Corpul lui a fost marcat evident de suferințele sale pe cruce, totuși el nu a fost un obiect de observare al limitelor existenței umane. El a putut să vină și să meargă, în ciuda ușilor încuiate și, pe Muntele Măslinilor, el s-a urcat în trup la cer, sfidând astfel legea gravitației. Discipolii l-au văzut mergând. El se va întoarce în mod vizibil, așa după cum îngerul a spus, mai târziu: „*Îată El vine cu norii și orice ochi îl va vedea*“ (Apocalipsa 1:7). Sau ca Zaharia, profetul Vechiului Testament, care prezisese cu mult timp înainte de răstignire, următoarele: „*Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu și-l vor jeli amar*“ (12:10).

Astfel, nu aceia care spun ci numai aceia care privesc cu credință, vor vedea pe Domnul. Câțiva vor privi, vor vedea și vor plânge (Apocalipsa 1:7). Nici nu se va spune că Isus va veni invizibil, deoarece Domnul însuși a avertizat:

„Atunci dacă vă va spune cineva: *Îată, Christosul este aici sau acolo, să nu-l credeți. Căci se vor scula Christoși mincinoși și proroci mincinoși . . .*“ (Matei 24:23,24).

Nici nu se va argumenta că Biblia vorbește despre *prezența* Domnului, înțelegând că aceasta va fi una invizibilă. Noul Testament vorbește, de asemenea, despre *revelația* Domnului, folosind un cuvânt care înseamnă descoperire sau arătare. De fapt, *prezența* (grecește: *parousia*) Domnului pare să fie în mod special un termen corespunzător. Unul dintre cele mai autoritare lexicoane grecești existente, (I-am numit pe cel al lui Arndt și Gingrich), spune despre acest cuvânt:

„Acesta a devenit termenul oficial

pentru o vizită a unei persoane de rang înalt, în special regi și împărați care vizitează o provincie“ (Arndt și Gingrich).

O asemenea vizită, făcută de un Împărat, ne-o relatează Scripturile. Mulțimile care l-au primit entuziasmate pe Împăratul Isus în Ierusalim, (atunci când el venea călare pe un măgar și ei au așternut haine și ramuri de palmier înaintea lui), l-au primit cu bucurie și mult zgomot, cu toții gândindu-se că astfel s-au împlinit Promisiunile lui Dumnezeu: „Binecuvântată este împărăția care vine, a părintelui nostru David“ (Marcu 11:10). Matei comentează că fericirea a fost o degustare a ceea ce fusese prezis de către profetul Zaharia, atunci când acesta a scris: „*Iată, Împăratul tău vine la tine*“.

Acum, dacă vizita împărătească inițială a fost așteptată cu atâta bucurie și fericire, să ne gândim cât va fi de plăcută următoarea vizită! Profetul declarase:

„Saltă de veselie, fiica Sionului!
Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului!
Iată, Împăratul tău vine la tine;
El este drept, aducând mântuire . . .
El va vesti popoarelor pacea și va stăpâni de la o mare la cealaltă și de la un râu până la marginile pământului“ (Zaharia 9:9,10).

Dubla Îndeplinire

Această Scriptură ilustrează în mare măsură folosirea profeției biblice. Ierusalimul era fericit la venirea lui Isus ca Împărat—„smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe“—exact cum profetul spusese. Dar bucuria lor a fost de scurtă durată, deoarece el nu a continuat să restabilească pacea mondială sau să înceapă să conducă din Ierusalim o

împărăție, care avea să dăinuie veșnic. Isus a completat în mare măsură profeția din acel timp, demonstrând că el a fost Unul Venit și, în același timp, ne-a dat încredere că el se va întoarce pentru a îndeplini transformarea promisă a pământului. Zaharia a comprimat cele două venituri într-una singură, astfel că aceasta apare fără să aibă interval între ele. Lucrul acesta a făcut pe unii oameni să susțină că Împărăția nu va veni niciodată, în ciuda faptului că Isus a presupus-o în secolul I sau în cel mai scurt timp posibil. Astfel, Isus a fost alungat de câțiva ca speranță pentru un creștin adevărat, speranță care a fost acum înlocuită cu o înțelegere superioară, dar, atunci când toate Scripturile au fost studiate cu atenție, a reieșit cu claritate că Venirea lui Isus nu a survenit imediat după urcarea sa la cer.

Ziua și ceasul

Orice încercare, care ar arăta că Isus a greșit asupra estimării timpului Venirii sale, este sortită eșecului. El a declarat chiar, în repetate rânduri, că nu știe:

„Despre ziua aceea și despre ceasul acela nu știe nimeni nici chiar îngerii din ceruri, ci numi Tatăl“ (Matei 24:36).

Așa precum el a spus-o ulterior, această estimare a fost ceva pe care Tatăl și-o rezervase în cadrul propriei sale autorități (Fapte 1:7). Dar Isus nu a știut că se va scurge timp îndelungat înainte de Cea De-a Doua Venire. El a vorbit în pilde pentru a arăta că această sosire „n-ar urma să se arate îndată“ (Luca 19:11), că ea ar fi „după mult timp“ (Matei 25:19) și că acolo a făcut să fie ceva întârziere pentru aceia care au fost în așteptare (25:3). La fel ca Domnul lor, adepții săi au apreciat că ei n-ar putea „să nu știe ceasul când acesta va veni“.

La fel și apostolii au recunoscut că ei n-ar putea să știe timpul precis al mărețului eveniment, pe care îl așteptau. Petru a avertizat cu privire la oamenii batjocoritori, căci au existat destul de mulți dintre aceștia, la auzirea „făgăduinței venirii Lui” (2 Petru 3:4). Într-adevăr, el a scos la iveală disprețul și necredințioșia lor, lucruri pe care le-a numit „ignoranță intenționată”. Oamenii aceștia spuneau despre apostoli că ei ar crede numai de dragul de a crede în ceva, fără să aibă dovezi palpabile. Și Pavel spune în Întâia Epistolă către Tesaloniceni următoarele:

„Cât despre timpuri și perioade, nu aveți nevoie să vi se scrie, fraților, pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni . . .” (1 Tesaloniceni 5:1,2).

Poți tu să completezi acest citat? El conține cheia celor două probleme vitale, care privesc întoarcerea apropiată a Împăratului. Notează mai întâi ceea ce versetul de mai înainte spune. Ar fi indicații generale folositoare—pe care Pavel le numește „timpuri și perioade”—care ar ajuta să păstreze credințioșii pregătiți. Și versetul continuă:

„. . . ziua Domnului va veni ca *un hoț noaptea*.”

Atunci când se va întâmpla, Venirea Domnului va fi rapidă, bruscă și surprinzătoare. Nimeni nu așteaptă venirea hoților. Dar aceștia adesea reușesc, deoarece oamenii scapă din vedere pericolele. De multe ori, iuțea este indispensabilă unei hoții reușite. Iată pentru ce această expresie este folosită și de către Isus (Matei 24:43), și de Pavel (1 Tesaloniceni 5:2), și de Petru (2 Petru 3:10). Noi trebuie să fim mereu în apărare, treji, pregătiți, vigilenți. Domnul ar putea să vină, oricând! El va veni atunci

când noi îl vom aștepta cel mai puțin!

Timpuri și perioade

Iată de ce, atunci când Isus a explicat ceea ce avea să se întâmple înainte de Întoarcerea lui, el a accentuat nevoia de veghere. Stând împreună cu discipolii săi, într-o zi, pe Muntele Măslinilor, poate chiar în locul în care el ar fi putut, mai târziu, să se înalțe la cer, Isus le-a dat câteva indicații generale acestora despre ceea ce se va întâmpla, înainte de „venirea Sa și sfârșitul veacului” (Matei 24:3). Această profecție prezintă o provocare fascinantă, deoarece ea combină o precizie pe termen scurt (despre căderea Ierusalimului și distrugerea templului) cu o previziune pe termen lung (despre evenimentele mondiale).

O listă a evenimentelor prezise în următoarele trei evanghelii (Matei 24, Marcu 13 și Luca 24), listă care nu are pretenția a fi structurată în succesiunea evenimentelor profetice, ar arăta în felul următor:

1. Apariția falsei creștinătăți și a falșilor Cristoși.
2. Persecuția adevăraților creștini.
3. Războaie și zvonuri de războaie, o națiune împotriva alteia.
4. Cutremure, foamete și molime.
5. Ierusalimul înconjurat de trupe.
6. Națiunea evreiască dispersată.
7. Ierusalimul sub ocupație străină.
8. Necaz și primejdie.
9. Semne în soare, lună și stele.
10. Puterile cerului clătinate.

Să se observe felul în care credințioșii au fost avertizați asupra apariției și creșterii falsei Creștinătăți. Aceasta a fost prima grijă a Domnului Isus. Cuvintele sale s-au împlinit printr-o dezvoltare rapidă a învățăturilor greșite în timpurile Noului

Testament (un asemenea exemplu îl avem în Fapte 20:29) și ele au fost împlinite din nou, la încheierea acestei perioade. În altă parte, mesajul este acela că adevărații credincioși vor cuprinde o foarte mică rămășiță, în comparație cu aceia care alcătuiesc o formă denaturată a Creștinismului.

Anticristul

Apostolii au avertizat și ei despre acest eveniment. Pavel a subliniat că ar putea să existe manifestări ale falsei Creștinătăți, pentru care el a profetizat că Ziua Domnului:

„nu va veni înainte de a fi venit lepădarea de credință și de a se fi descoperit omul păcatului, fiul pierzării, care se împotrivesc și se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau de ce este vrednic de închinare“ (2 Tesaloniceni 2:3,4).

Apostolul Pavel descrie pe omul păcatului într-un limbaj care ne reamintește de profetul Daniel, cel care a prezis cu exactitate ridicarea și decăderea a patru imperii, imperii care și-au exercitat puterea în Orientul Mijlociu. El a deslujit dezvoltarea din ele a unui fals sistem religios, ce cuprindea Sfântul Imperiu Roman și papalitatea, care sunt opuși lui Christos și adevăraților lui adepți. Aceasta este falsa Creștinătate și apostolul Pavel o descrie drept „obscuritatea ticăloșiei“ (care lucrează deja intens) și ca pe o „puternică înșelare“.

Alt fir al învățaturii, pe care îl găsim în registrul Domnului, asupra viitoarelor evenimente, se referă la necaz. Vor fi războaie și zvonuri de războaie, în interior sau între națiuni; vor fi dezastre naturale și

suferințe întinse, cutremure, foamete și epidemii; spaime îngrozitoare și semne vor fi în ceruri, cauzând multă teamă și necaz. Din cauza spaimei, oamenii nu vor ști ce cale să ia și nu vor ști ce se întâmplă pe pământ.

Păstrând proporțiile, aceste probleme sunt vechi ca și omul. Tendința către război unul contra altuia este evidentă chiar din prima carte a Bibliei și există, de asemenea, și chipul foamei. Dar chiar fără relatarea Bibliei, atrocitățile de care omul este capabil sunt enorme și hidoase. De atunci încolo, aveau să fie văzute erori și mai grozave. Puterile acum folosite omenirii sunt îndestulătoare pentru a face orice persoană sănătoasă la minte să se teamă de viitor. Mai mult decât oricând înainte, aceste cuvinte ale lui Isus sunt adevărate și actuale:

„Vor fi . . . Și pe pământ va fi strâmtorare printre popoare, care nu vor ști ce să facă la auzul urlului mării și al valurilor. Oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea celor ce vor veni pe pământ, căci puterile cerurilor vor fi zguduite. Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe un nor, cu putere și cu mare slavă“ (Luca 21:25-27).

Necazul

Referirea la mare și la urlul valurilor ca și altele ca: *semne în soare, în lună și în stele* pot să fie simbolice sau literale, ori o combinație a amândurora. Profetul Isaia, de exemplu, a scris despre omul pierzării, *ca marea înfuriată care nu se poate liniști și ale cărei ape aruncă afară noroi și măt*“ (Isaia 57:20). Isus s-a folosit de astfel de imagini pentru a descrie o lume care era plină de tulburări, fiindcă era plină de ticăloșie. El ne-a învățat să observăm

anumite schimbări de ordin fizic ca de pildă fluxul valurilor, care ar putea să fie, de asemenea o indicație a sfârșitului veacului. Cu siguranță că în întreaga lume vor exista multe cutremure de pământ și dezastre naturale, la intervale diferite de timp. Apostolul Pavel a descris întreaga creație drept o creație care „*suspină și suferă durerile nașterii*“ (Romani 8:22), întocmai ca o femeie care așteaptă să nască copilul. Din aceste exemple este evident că tulburările noastre prezente sunt durerile nașterii unei lumi mai noi și mai bune, care va începe curând.

Atât în Vechiul cât și în Noul Testament ni se povestește că necazul care va veni la sfârșitul guvernării omenești este vestirea finală a Celei De-a Doua Veniri. Aceasta va fi:

„un timp de strâmtorare cum n-a mai fost“ (Daniel 12:1);

„timpul de necaz pentru Iacob (Israel)“ (Ieremia 30:7);

„necaz așa de mare“ (Matei 24:21).

Se pune întrebarea dacă, în așteptarea Domnului lor, credincioșii vor suferi aceste strâmtorări sau vor fi cruțați? Probabilitatea este că toți credincioșii prezenți vor trăi în aceste timpuri de strâmtorare, în poziția în care sunt. Isus a promis că de dragul celor aleși, timpul ar putea fi scurtat (Marcu 13:20). Dar, aceia care în final vor fi aprobați să se așeze înaintea Judecătorului, sunt aceia „care vin din *necazul cel mare*. Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului (Apocalipsa 7:14).

Atunci când aceste strâmtorări vor crește și Dumnezeu își va revărsa mânia sa asupra pământului, există indicații că adevărații credincioși vor fi apărați de această mânie. Isaia descrie uriașul cutremur al societății umane, în momentul când Dumnezeu

intervine:

„Vino, *poporul meu*, intră în cămările tale . . . ascunde-te câteva clipe, până va trece mânia! Căci iată, DOMNUL iese din locuința lui ca să pedepsească nelegiuirile locuitorilor pământului“ (Isaia 24:18-23 , 26:20,21).

Prin urmare, noi trebuie să luăm în considerare cu grijă, ceea ce Isus a spus:

„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri (semnele despre care el a vorbit), să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele pentru că răscumpărarea voastră se apropie“ (Luca 21:28).

Noi nu vom aștepta până ce va fi dezastru total și nu va mai fi scăpare. Este mai bine să învățăm lecția acum deoarece *acesta* este tocmai timpul dinaintea Celei De-a Doua Veniri a Domnului Isus Christos.

Națiunea Semnului

Există un semn uriaș care elimină orice îndoială în privința reînțoarcerii sale iminente. Națiunea lui Israel se întoarce să ocupe pământul promis de către Dumnezeu. Istoria națiunii evreiești avea să fie un ghid peste ani, despre consecvența hotărârii lui Dumnezeu. El a fost considerat drept un popor deosebit, datorită marilor promisiuni pe care Dumnezeu le-a făcut Părinților lor. Evreilor li s-a dat dreptul de a ocupa țara pe care noi o cunoaștem acum sub numele de Israel, cu condiția supunerii depline față de Dumnezeu. Ei au fost poporul al cărui împărați au ocupat tronul Împărăției lui Dumnezeu, pe pământ.

Ei au pierdut aceste drepturi atunci când, după secole de indiferență, nu numai că n-au refuzat acceptarea Domnului Isus drept Mesia al lor, ci au fost chiar implicați

împreună cu romanii în moartea lui Isus, prin răstignire. Datorită acelei respingeri, Ierusalimul a fost nimicit. De-a lungul secolelor, evreii au cucerit pământul, fiind un popor fără țară, urât și persecutat aproape peste tot unde ei au mers, întocmai cum Scriptura a profetizat.

Dar scriptura a prevestit un viitor mai bun pentru această națiune a semnelor. Și asta nu din cauză că ei își vor schimba felul lor de comportare și de viață, pentru a merita un mai bun tratament, ci din cauză că lui Dumnezeu i se va face milă de mizeria ei și va acționa spre a o recupera. El își va reaminti promisiunile făcute în vechime Părinților lor și va acționa, dovedindu-și astfel măreția numelui Său. La vremea sfârșitului, ei vor fi aduși înapoi dintre națiuni și vor mai fi instalați încă o dată în propria lor țară—țara promisă! Astfel profetii au spus:

ISAIA: „O rămășiță se va întoarce . . . Cei răscumparați ai Domnului se vor întoarce și vor merge spre Sion“ (10:21; 35:10).

IEREMIA: „Cel care a risipit pe Israel îl va aduna“ (31:10).

EZECHIEL: „Vă voi strânge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăși din țările (în care sunteți risipiți) . . . atunci vor locui în țara lor . . . da, vor locui în siguranță în ea“ (11:17; 28:25,26).

ZAHARIA: „Îi voi aduce și ei vor locui în mijlocul Ierusalimului“ (8:8).

Și timpul s-a scurs nemilos. După aproape două mii de ani de diasporă și batjocură, în 1948, statul Israel a luat ființă prin decretul Organizației Națiunilor Unite și, în 1967, întregul Ierusalim a fost ocupat de către evrei. Această derulare a evenimentelor a arătat tuturor că spusele lui

Isus vor fi îndeplinite:

„Vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi duși captivi printre toate popoarele și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri *până se vor împlini timpurile neamurilor*“ (Luca 21:24).

Totul ne arată acum că *Timpurile neamurilor* se apropie cu repeziciune de sfârșit și, la fel, *Timpurile împărăției lui Dumnezeu* mai mult se apropie. Coexistența timpurilor de strâmtorare și reîntoarcerea evreilor în țara lor elimină orice îndoială. Pe scurt, Împăratul Isus se va reîntoarce în Ierusalim drept Conducător al lumii, pentru a domni peste Israel și peste toate națiunile lumii. Dintre toate Semnele Timpurilor pe care le avem date de către Isus și profeți, înființarea Israelului—Națiunea Semnelor—este cel mai clar martor al faptului că sfârșitul este acum apropiat.

„Extazul“

Ce mai așteaptă atunci adeptul credincios al lui Isus? Așteaptă el oare să meargă la cer împreună cu Domnul, la Reîntoarcerea acestuia? Cu fermitate, Domnul vine să stăpânească pe pământ, în Ierusalim. Un plan complicat a fost născocit de câțiva cunoscători ai Bibliei. Ei pretindeau, nu o Venire, ci două. În conformitate cu aceasta, Venirea lui Christos ar fi mai întâi numai pentru Biserică și ar fi un „extaz“ secret. El va veni din nou cu Biserică, pentru lume și această venire va fi vizibilă și publică. În câteva versiuni ale acestei teorii, intervalul între cele două venituri este foarte mic. În altele se presupune că mai mult de șapte ani vor separa cele două evenimente.

Există foarte puține Scripturi care pot fi folosite în susținerea acestor teorii, teorii pentru care există câteva indicații. Aceste

indicații arată că o separare va surveni între oameni, atunci când Isus va veni (Luca 17:34-36). Învățătura principală despre circumstanțele Reîntoarcerii Domnului este dată în Prima epistolă a apostolului Pavel către Tesaloniceni:

„Căci însuși Domnul, cu un strigăt de strângere laolaltă, cu glasul arhanghelului și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Christos. Apoi, noi cei vii care rămânem vom fi *răpiți* împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul, în văzduh și astfel vom fi totdeauna cu Domnul“ (4:16,17).

Expresia *a fi răpit* este o expresie din care s-a dezvoltat ideea atotcuprinzătoare a unui extaz. Și legăturile cu o presupusă perioadă de necaz de șapte ani au fost realizate printr-o interpretare nesatisfăcătoare a altor Scripturi, în special a Apocalipsei. În mod clar va exista o *răpire* a adevăraților credincioși împreună (în existență și în învierea din moarte), pentru a-l „întâmpina pe Domnul în văzduh“. Ei organizează o petrecere de bun venit și împreună cu îngerii care așteaptă venirea sa, vor forma anturajul său. Dar ei *merg să-l întâlnească*, nu să rămână cu el. Și destinația lor reiese cu claritate în Scripturile deja amintite: Domnul și adepții săi se îndreaptă către Ierusalim (Zaharia 14:4), „cetatea Marelui Împărat“ (Matei 5:35).

Domnul va veni!

În acele momente muribunde ale guvernării omenești, puterile cerului vor fi clătinate. La fel și inimile oamenilor vor fi cuprinse de teamă. Națiunile vor fi angajate într-o bătălie în jurul Ierusalimului. Apoi Domnul va veni! În mod neașteptat, brusc,

cu mare putere și glorie, aducând mântuire pentru aceia care l-au așteptat cu credincioșie și s-au pregătit pentru acest eveniment fundamental al vieții lor; dar aducând judecată peste toți aceia care au ignorat în mod intenționat promisiunile demne de încredere și invitațiile îndurătoare ale lui Dumnezeu:

„. . . la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flăcără de foc, aducând răzbunare peste cei care nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Christos. Ei vor avea ca pedeapsă o pierzare veșnică de la fața Domnului și de la slava puterii Lui, când va veni în ziua aceea ca să fie preamărit în sfinții Săi și admirat în toți cei care au crezut . . .“ (2 Tesaloniceni 1:7-10).

Prin urmare, este esențial ca noi să credem ceea ce Biblia a promis atât de clar. Noi nu putem pur și simplu „să așteptăm și să vedem“, deoarece Isus vine să mântuiască pe aceia care deja cred. El nu vine pentru a da convingeri de credință aceluia care le-au avut, dar nu au avut o atracție către cele dumnezeiești. Când Domnul a vorbit adepților săi despre eventuala sa reîntoarcere pe pământ, el le-a atras atenția mai mult asupra consecințelor Venirii sale decât asupra succesiunii evenimentelor înseși. Astăzi noi putem cunoaște cu siguranță momentul în care Isus va veni dar știm foarte clar că, atunci când el va veni, el ne va cere să dăm socoteală și ne va întreba cum ne-am petrecut viețile noastre, până în momentul reîntoarcerii sale:

„Fiți atenți (Băgați de seamă) . . . nu vă abateți de la calea cea bună . . . nu fiți tulburați . . . fiți atenți la voi înșivă . . . predicați evanghelia . . .

nu fiți îngrijorați . . . îndurați până la sfârșit . . . fugiți . . . rugați-vă . . . nu credeți în falși proroci . . . fiți atenți . . . ridicati-vă și înalțați-vă capetele voastre . . . fiți atenți la voi înșivă . . . ceasul . . . FII GATA“ (Matei 24; Marcu 13; Luca 21).

Apostolii au găsit multe asemenea indicii care reflectă apropierea Reîntoarcerii Domnului.

„ . . . ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă . . . căutați cu stăruință să fiți găsiți de el în pace, fără pată și fără vină“ (2 Petru 3:11-14).

„ . . . tăgăduind nelegiuirea și poftele lumești să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și mântuitor Isus Christos“ (Tit 2:12,13).

„ . . . Dar știm că, atunci când se va arăta el, vom fi ca el, pentru că îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în el, se curățește,

după cum el este curat“ (1 Ioan 3:2,3).

Fiți atenți la voi înșivă

Biblia este ghidul nostru pentru viitor și manualul nostru pentru prezent. Numai ea ne va arăta ceea ce Dumnezeu dorește ca noi să facem. Din cuprinsul ei noi putem afla intenția și promisiunile lui Dumnezeu. În abordarea Bibliei, lucrul cel mai important este să înțelegi și să crezi acele lucruri care sunt adevărate. Apoi nevoia de ascultare de Dumnezeu va deveni un lucru firesc, începând bineînțeles cu botezul. Și astfel, noi vom face ceea ce Isus a poruncit.

Venirea Împărăției lui Dumnezeu pe pământ va transforma complet experiența umană. Avem nevoie să învățăm să trăim acum în armonie cu creatorul nostru. Domnul este aproape! Este cu atât mai necesar acum, decât oricând, ca să ne examinăm cu toții viețile, astfel ca să fim cu adevărat pregătiți pentru Venirea Împăratului.

TECWYN MORGAN

Traducere din limba engleză:

MIRCEA CHIRCU